

ÉVKÖZI 3. VASÁRNAP

1-4 oldal

Olv.: Jón 3,1-5.10 – 1Kor 7,29-31 – Mk 1,14-20

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves testvérek, Isten üdvözítő terve megvalósul! Ezen a mai vasárnapon ennek a tervnek a megjelenésével szembesülünk. Program lesz a tervből, és minket meghív az Isten, hogy részesei legyünk ennek a világ rendjét megváltoztató isteni tervnek, ennek a programnak. Legyen a terv a mi életünkben is életté, váltsuk életre Istennek ezt a gondolatát, Istennek a világmegváltó, embert megváltó tervét.

Szentbeszéd

Kedves testvérek! Az életünkben el kell érkezni annak a pillanatnak, aminek a fontosságáról éppen ebben az evangéliumi szakaszban hallottunk. Jézus szólította őket, és majdnemhogy azt mondhatnám, gondolkodás nélkül csatlakoztak hozzá. A magyar nyelv gyönyörűen fejezi ki ezt: nyomába szegődtek, az útjára álltak, arra az útra álltak rá, amely Jézusnak az útja.

És bizony azt gondolom, hogy mindegyikünk életében, ha keresztények vagyunk, ennek a döntésnek el kell érkezni, lehetőleg nem halálunk előtt egy perccel, hanem valóban mint akik megismerjük a tervet, megismerjük Istennek a gondolatait, megismerjük Istennek a világmegváltó, embert megmentő gondolatait. Akkor nem kell annyit tépelődni meg gondolkodni, hogy erre igent mondunk, vagy nem, mert a tervet ismerjük. A program viszont rajtunk múlik, mert különben a világ egy helyben topog és a világ nem lesz jobb, nem lesz Isten gondolatának a kifejezője. Márpedig Isten megváltó programja azért fontos, mert új életet akar, jobbat, mint a megtérésünk előtti.

Egyébként is ezzel a vasárnapkal elindul ez a program, már nem tervről van szó. A karácsonyi ünnepkör mögöttünk van már, és Isten tervének a megvalósítása és Isten tervében való részesedésünk kérdéséről van szó. Az ember az Isten gondolatát, az Istennek a tervét fölborította. Hiszen az Isten úgy tervezte a világot, az ember életét, hogy szeretetben Istennel és szeretetben egymással, és az ősbűn pontosan ezt az isteni tervet zilálta szét és minden a feje tetejére állt. Mert az Isten jó, mert az Istennek a gondolata mindig az ember javát szolgálja. Megígérte, hogy nem hagyja el az embert. Ősevangéliumnak mondjuk azt az isteni ígéretet, ami kifejeződött az ember bűnbeesése után.

Jézus megtestesülése ennek az isteni tervnek a megjelenítése ebben a világban, mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen. Ünnepeztük Karácsonyt, ünnepeztük Vízkeresztet, Epifániát. Karácsony ünneplése szűkebb körű, Epifánia pedig a megváltás isteni tervének egész világra szóló kiterjesztése.

És ami nagyon-nagyon fontos, hogy Isten az ő tervének a megvalósításában szövetségeseket keres. Nyilvánvaló, Jézus a Megváltó, de a legfőbb szövetségese Istennek ennek a tervnek a megvalósításában Szűz Mária. És a megváltás tervének a kiterjesztése az egész világra a szövetségesei által történik, mert mi vagyunk az Isten megjelenítői, az embert és világot megmentő Istennek a megjelenítői ebben a világban. Minden egyes isteni programban ez hangsúlyos.

A mai vasárnappal tehát ez az isteni terv programmá lesz, Jézus Krisztus értünk lett emberré. Persze egy kicsit másképpen történt ez az emberré válása Jézus Krisztusnak, illetve megjelenése ebben a világban, mint ahogy mi emberek vártuk, mint ahogy a zsidók is várták, akik pedig hűséges szövetségesei voltak az Istennek az egyistenhit megtartásában. Aztán szövetségesei voltak a tanítványok, talán mondhatnám elsősorban, magától értetődően Jézus Krisztust, aki megjelenítette közöttünk az Isten embermentő jóságát, aztán a szövetségesei Jézusnak a tanítványai, akik az ő útján járnak. És szövetségesei vagyunk mi, a keresztyén emberek, akik újjászülettünk a keresztségben.

Sőt, ha precízebben akarjuk megfogalmazni, a görög Szentírás nem újjászületést mond, hanem újraszületést. Gondoljunk a Jézus és Nikodémus beszélgetésre, mikor Nikodémus éjnek idején kereste föl, aki megújulni akart, és Jézus azt mondta neki, ehhez újra kell születned. De hogy lehetséges ez? Ugye, ismerős a beszélgetés. Az újraszületés az Isten országa polgárává válása az embernek, ami azt jelenti, hogy Istenben születik újjá az ember, mégpedig a megváltó Jézus Krisztus példája nyomán, példája szerint. Hiszen Jézus a Megváltó, az Isten szeretetének a kinyilatkoztatója ebben a világban, és az újraszületett ember nem magának él, hanem a másikért él. Hát, ez az újraszületett ember, az újjászületett világnak a tevékeny részese, sőt létrehozója.

És ez az isteni program ezen a mai vasárnapon élénk áll. Ugye nyilvánvaló, ez az Egyház liturgikus ünnepléseiben jelenik meg, és ezért itt ezt nem lehet olyan egy ívnek megjeleníteni, mint ahogy az ember az okos gondolkodásával ezt az ívet megjeleníthetné. Mert a megváltás titka és Jézus személyének, Jézus misztériumának a kinyilatkoztatása az eseményekhez kötődik. És pontosan ezen a mai vasárnapon Jézus a világ elé áll, a Messiás, aki a Megmentő.

Ugyanakkor, amikor a názáreti zsinagógában: az idő betelt, mondja Jézus, elérkezett hozzátok az Isten országa, akkor nem magától értetődő volt az emberek számára. Nem csupán Jézus megjelenése a zsinagógában, mint megnyilatkozó, mert a zsinagógába mindenki bemehetett, de azt a főpap határozta meg, hogy ki az, aki a kezébe veheti a tekercset, felolvashat belőle és azt értelmezheti. Ki ez? – kérdezték is a názáretiek, noha harminc éven át ott élt, nemde az ácsnak a fia? Ismerősek ezzel kapcsolatos szentírási üzenetek, szentírási értelmezések, sokféle módon közelíti meg az ember ezt a titkot, pontosan az ember értetlensége miatt.

Messiás, hiszen Keresztelő János akkor, amikor Jézus kereszttelkedett előtte, az ott álló tömegnek: köztetek van, akit nem ismertek, aztán kimondja: Isten báránya, aki elveszi a világ bűneit. És amikor megkeresztelkedik ott a tömeg jelenlétében, megnyílik az ég: ez az én szeretett fiam, akiben kedvem telik, őt hallgassátok. És akkor Jézus előáll a zsinagógában az örömhírral. És mi az örömhír? Szeret benneteket az Isten. Testvérek, ez a világ számára az örömhír, hogy az Isten szeret.

Hallottuk itt a niniveieknek a históriáját. Ugye a próféta, aki az Isten követeként bűnbánatot hirdetett, fönnakadt Istennek a viselkedésén és magatartásán, amikor éppen az ő szavára a niniveiek, a mai Moszulnak a lakói, ősei, a niniveiek bűnbánatot tartottak. Hát a próféta csalódott, a próféta azt gondolta, hogy na most megkapják az Istentől azt, amit megérdemelnek. Hát megkapták azt, amit az Istentől megérdemel az ember, ha bűnbánatot tart, ha elgondolkodik az élete fölött és döntésre jut, és az életét kezdi helyesen érteni, értelmezni, akkor az Isten irgalmas, az Isten megbocsájt. A próféta azt gondolta, hogy az Isten majd jól odacsap nekik, ő ezt is várta, noha ő az Istennek az üzenetét hirdette: térjetek meg, ha nem tértek meg, akkor elpusztultok. És megtérnek, és csalódik, mert másképp nyilatkozik meg az Isten, mint ahogy ő elgondolta. Hányszor vagyunk mi is így!

Tehát Jézus ezen a mai napon, ez az üzenetnek a központi gondolata: elérkezett az idő, Isten országa köztetek van. Milyen az Isten országa? Az újrászületett emberek közössége ebben a világban. Ez rendkívül fontos, hogy tisztázzuk magunkban, az ember a föld szülötte, erről szóltam már, és az égnak a polgára. Ha az ember csak a föld szülöttje, akkor magának él, a csak föld szülötte ember magának, önmagának a kiszolgáltatottja, a föld szülötte ember maga körül forog és a maga életének a kovácsa. Az ég polgára az Istenben újjászületett ember.

És ez az Istenben újjászületett ember az értünk emberré lett Isten Fia megjelenítője ezen a földön. Jézus nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon. Az ég polgára ember, az Istenben újrászületett ember a másikként él. És az Isten országa azoknak a közössége, akik egymásért élnek, ez az új világ, ez az Isten országa ebben a világban. És amennyiben ez az Isten országa növekszik, olyan mértékben változik a világ, olyan mértékben lesz Isten akarata szerinti a világ.

Erről abban az értelemben szóltam már a testvéreknek, hogy aki újrászületett ember, annak az embernek sorsa van, aki csak a föld szülötte ember, annak csupán élete van. Valójában semminemű isteni gondolatot nem tud megjeleníteni a csak föld szülötte ember. Aki magának él, annak élete van, aki viszont az ő életét küldetészerűen értelmezi, akkor ennek az embernek sorsa van. Mert ez az ember a világ sorsát változtatja, a világot teszi jobbra, a világot teszi szebbé, boldogabbá azáltal, hogy olyan kapcsolatban van a másik emberrel és olyan közösségeket hoz létre, amelyben az emberek egymásért élnek.

Sorsa csak annak az embernek van, aki az életét hivatásszerűen értelmezi. Hívás és hivatás összetartozó fogalmak. Isten mindenkit hív erre az újjászületésre vagy újrászületésre. És aki erre igent mond és beveti magát, és ez a váltás megtörténik az ember életében, annak az embernek több élete van, mégpedig pontosan azért, mert nem magának él. Több élete csak annak az embernek van, aki a másikként él, ezáltal egy teljesebb világ jön létre. Jézus ezt kéri az első megnyilatkozásakor: változtassátok meg gondolkodásotokat, és ez a megváltoztatása a gondolkodásunknak és a gondolatainknak pontosan ezt jelenti.

Testvérek, ennek két nagyon fontos üzenete van. Az egyik az ember földi idejének egy sajátos értelmezése, a másik az emberi történelemnek egy sajátos értelmezése. Az ember földi idejének az értelmezése azt jelenti, hogy ez az életünk folytatódik az időtlen örökkévalóságban. Tehát a mi földi életünk megkezdett örök élet, mégpedig azáltal, hogy mi az ég polgáraiként újjászülettünk és egymásért élünk, és ez az örökkévalóságnak a megjelenítése ebben a világban. És ezáltal ez a mi földi életünk megkezdett örök élet, amiről annyiszor beszélünk, különösen akkor, amikor búcsúztatunk embereket ebből a világból. Az örök élet ma kezdődik, és a mindennapjaink világa.

És a másik, az emberi történelmünknek is, ahogy a világ történelmének is, más értelme van: üdvörténete van. Mert ahogyan gondolkodik a világ, ahogy él a világ, ahogy szervezi az életét, a programjait, a céljait kitűzi, ez mind az üdvösségünk szempontjából döntő. Ha tetszik, ha nem, minden egyes döntésünk, minden egyes cselekedetünk üdvörténeti cselekedet, az üdvösségünk szempontjából fontos, az örök sorsunk szempontjából fontos. Ez a kettős üzenete van ennek a jézusi gondolkodásnak.

Kedves jó testvérek! Azt hiszem, hogy azon kell nagyon komolyan elgondolkodni, hogy ne csak a tervet ismerjük, ne csak az Istennek a világmegújító tervét ismerjük. Ismerjük, hát állandóan erről szól az ígértetés, csak mikor lesz a tervből valóság? Mikor akarjuk valósítani a tervet, az isteni tervet? És különösen ma, amikor kétségbeesve nézzük mindazt, ami történik a világunkban és éppen itt a kereszténységben született Európában, hát bizony

elgondolkodtató. Mert az Isten országa itt van, mondja Jézus Krisztus, de ezt csak azok valósítják meg, akik új életet élnek, akik újraszülettek Jézus példája szerint. Hát a tervet ismerjük, de mikor lesz már programmá, ezt kérjük számon tőlünk minden nap.

És ezt kéri számon tőlünk az Isten, ha ítéletről lehet beszélni. Hogy is történik ez? Jézus azt mondja, hogy az Atya nem ítél el. Az ember minden egyes döntése magában hordozza az ítéletet, minden egyes cselekedetünk magában hordozza az ítéletet és az örök sorsunkat, ezért az emberi történelem üdvtörténet. Nem mögöttünk koslat az Isten, hogy állandóan figyelje azt, hogy mi mit csinálunk. Ugyan, ne legyünk gyerekesek! Az életünk a mi döntéseinken múlik, minden egyes döntésünk vallomás az életünkről, vallomás a sorsunkról, vallomás az üdvösségünkről, az örök életünkről, ha hiszünk benne.

Kedves jó testvérek! Ez a mai nap a karácsonyi üdvtörténeti időszak után a mindennapok világát jeleníti meg Jézusnak az új üzenete, elgondolkodása kapcsán. Az új üzenet új gondolatokat szüljön, az új üzenet új életek megnyilatkozásában legyen jelen ebben a világban. Én azért imádkozom és ezt a szentmisét is azért ajánljuk fel, hogy mi, ahogy éppen múlt vasárnap beszéltünk, Jézus Krisztus útján járjunk, és azt az életet szeretnénk megvalósítani, amit mi az Egyház életének mondunk.

Legyünk óvatosak az Egyház kritizálásával: mi vagyunk az Egyház, ti vagytok az Egyház, olyan az Egyház, amilyenek mi vagyunk. Olyan könnyű lenne azt mondani: a papok meg a püspökök, meg a pápa. Nem, ők is az Egyházhoz tartoznak, azt azért ne felejtjük el, de az Egyház közössége, az Egyház mi vagyunk. A kérdés azon dől el, hogy részt veszünk-e Jézus embermentő tevékenységében. Mint ahogy az apostolok, akiket meghívott: halászok, ezen túl emberhalászok lettek. Hát erről van szó! Jézus programjában, embermentő programjában kell nekünk részt venni, ha komolyan gondoljuk megkeresztelkedésünket, komolyan gondoljuk a közös életünket, az Egyház küldetését.

Nagyon izgalmas kérdés ez, mert ez igazolja azt, hogy nem hiába születtünk erre a földre, hanem azért születtünk, hogy együtt, egymással szeretetben összetartozzunk, Istenszeretben, emberszeretben összetartozzunk és boldogok legyünk, és ajándékképpen tudjuk élni gondok, bajok, próbáltatások közepette a mi emberi életünket.

+ *A M E N* +